

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Ek/2508/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122409082
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Timková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122409082.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: O. U., A.. XX.XX.XXXX, S. W. M. XXX, XXX XX M., zast. zák. zástupcom - matkou: O. U., A.. XX.XX.XXXX, S. W. M. XXX, XXX XX M., právne zast.: JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava 1, IČO:35 544 163, proti povinnému: I. U.A., A.. X.XX.XXXX, S. W. Č. XXX, XXX XX Č., o vymoženie zameškaného a bežného výživného, exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Barborou Hovanovou, so sídlom exekútorského úradu Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 35 561 416, pod sp. zn. 289EX 762/22, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu v zmysle § 61k ods.1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e z dôvodu, že povinný pohľadávku oprávneného splnil ešte pred začatím exekučného konania.
- II. Povinnému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.
- III. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 06.09.2022 domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 630 Eur (za mesiace apríl až august 2022) a bežného výživného vo výške 150 Eur od augusta 2022, na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 01.03.2022, sp. zn. 8P/154/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.03.2022 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu, vydal dňa 09.09.2022 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Barbory Hovanovú, so sídlom exekútorského úradu Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 35 561 416, ktorý ju vedie pod sp. zn. 289EX 762/22.
3. Súdny exekútor dňa 11.11.2022 postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinnému bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené dňa 26.09.2022. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, pričom tento návrh bol na poštovú prepravu podaný dňa 10.10.2022, a doručený na exekútorský úrad bol dňa 12.10.2022.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že výživné, ktoré sa voči nemu vymáha v tomto exekučnom konaní uhradil dňa 03.08.2022, 31.08.2022 a 27.09.2022. Povinný tiež uviedol skutočnosti týkajúce sa Rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/231/2015 zo dňa 31.05.2016, pričom uviedol, že sa s exmanželkou dohodli, že si nebudú vzájomne odovzdávať 100 Eurové bankovky, ale že sa budú obidvaja starať o deti tak, ako im bolo nariadené súdom. Povinný uviedol, že po hádke sa syn povinného (X.) odsťahoval k matke a po krátkom čase podala jeho bývalá manželka návrh na zvýšenie výživného na mal. O.. Vec bola prejednaná na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8P/154/2021. Povinný uviedol, že matka maloletých nielen vo svojom návrhu na zvýšenie výživného ale ani počas celého konania neuviedla, že by povinný počas obdobia, keď maloletý X. býval u neho čokoľvek z titulu zameškaného výživného v prospech O. dlhoval a ani v konaní o zvýšení výživného si matka žiadne zmeškané výživné neuplatnila. Vzhľadom k uvedeným dôvodom povinný žiadal, aby súd exekúciu zastavil.

5. Oprávnený k podaniu povinného uviedol, že mu nie je známe, prečo sa jeho otec odvoláva na akúsi (mimochodom neexistujúcu) dohodu medzi ním a jeho matkou, v zmysle ktorej sa oni údajne dohodli, že výživné platiť navzájom, na nás, deti, platiť nebudú. Oprávnený má za to, že jeho sa takáto dohoda týkať v žiadnom prípade nemôže, pretože ide o peniaze prisúdené a patriace jemu a nie jeho matke, takže už ani z tohto dôvodu nie je možné ani len uvažovať o nejakej dohode, tobôž nie o platnej a účinne uzavretej (bez ohľadu na to, že žiadna takáto dohoda uzavretá nebola, nie náhodou ju otec nijako nekonkretizuje ani len miestom a časom jej uzavretia, a už vôbec ju nepreukazuje jej predložením čo i len vo fotokópii). Zároveň oprávnený uviedol, že nie je pravda, že by sa matka v konaní vedenom na OS v Rožňave sp. zn. 8P/154/21 nebola zmienila o tom, že si povinný voči neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Na ilustráciu poukazuje na obsah Zápisnice o pojednávaní zo dňa 1. 3. 2022, kde je napr. na strane 3 vyslovene (súdom) prokolované, že matka uviedla, že povinný na moju výživu ničím neprispieva. Je to však úplne indiferentné, predsa predmetom konania bolo úplne niečo iné, než nedoplatok na (zaostalom) výživnom, veď sa rozhodovalo o návrhu na zvýšenie výživného na oprávneného zo strany otca (do budúca), nebol teda vôbec žiaden dôvod riešiť otázku nedoplatku. Je predsa úplne jasné, že nedoplatok na výživnom sa má riešiť nie v konaní o zvýšení výživného, ale v exekučnom konaní (prípadne v konaní trestnom), predsa už samotný pojem „nedoplatok“ signalizuje, že o otázke rozsahu vyživovacej povinnosti výživným povinného rodiča už bolo rozhodnuté (zvyčajne aj právoplatným) vykonateľným súdnym rozhodnutím. Ostáva už len dať do pozornosti, že sa na uvedenom pojednávaní povinný absolútne nevhodne správal a sa vyjadroval, za čo bol aj napomenutý a zo zvukového záznamu vyhotoveného z pojednávania vyplýva, že hrdo vyhlasoval, že on ani nebude platiť výživné a doslova uviedol, že radšej pôjde „do basy“. Znovu zvyrazňuje, že jediná možná náprava spočívala v podaní návrhu na vykonanie exekúcie tak, ako sa z mojej strany, ako výživným oprávnenej osoby aj stalo. Oprávnený ďalej uviedol, že dôvodnosť návrhu povinného na zastavenie vylučuje aj fakt, že aj on sám potvrdzuje, že X. je už sebestačný, predtým pomerne dlhú dobu jeho výchovu a výživu zabezpečovala matka, avšak otec ani za ten čas ničím neprispel na výživu oprávneného (aj keď je pravda, že k určitej náprave došlo potom, keď bolo naňho podané trestné oznámenie, keď pod ťarchou hroziaceho mu trestu výživným povinný už niekoľkokrát na moju výživu prispel tak, ako na to nižšie poukážem). Pre úplnosť uvádzam, že až by bola bývala existovala ním tvrdená dohoda, bol by začal prispievať na výživu oprávneného aspoň za obdobie, počas ktorého výživu brata X. už nezabezpečoval on, ale mama, čo sa ale nestalo. Oprávnený tiež uviedol, že je pravda, že po rozhodnutí súdu rozsudkom, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní, povinný v apríli 2022 zaplatil 120 € (čo dokonca potvrdzujem nad rámec jeho procesnej osoby), ako je pravda aj to, že 3. 8. 2022 zaplatil aj sumu 480 € a následne ešte dňa 31. 8. 2022 aj sumu 150 €. Taktiež zaplatil 27. 9. 2022 ďalších 150 € na výživnom a teraz, naposledy dňa 3. 11. 2022, uhradil aj ďalších 150 € (čo potvrdzuje taktiež nad rámec procesnej obrany povinného). Iné platby z jeho strany oprávnený neviduje a ani sám povinný žiadne ďalšie plnenie netvrdí, tobôž nepreukazuje. Je však potrebné mať na zreteli, že v zmysle exekučného titulu výživné otec je povinný platiť vopred, vždy do 15 - ho dňa toho - ktorého mesiaca k rukám matky. Zvýšené výživné je otec povinný platiť nie odo dňa právoplatnosti rozsudku, ale od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom návrh na zvýšenie výživného bol podaný (návrh som podával prostredníctvom mojej matky v októbri 2021, rodičovská dohoda sa uzatvorila dňa 1.3.2022 na pojednávaní v konaní 8P/154/21, ktorého dňa súd rozsudkom túto dohodu aj schválil). O tom, že sa rodičia dohodli na zvýšení výživného z pôvodných 100 € na čiastku 150 € počnúc novembrom 2021 svedčí aj fakt, že sa dohodli aj na úhrade nedoplatku na výživnom za obdobie od 1. 11. 2021 do 28. 2. 2022 v úhrnnej výške 200 € (za štyri mesiace po 50 € na zvýšenom výživnom za každý z týchto mesiacov). Dohodli sa aj na možnosti povinného splatiť tento nedoplatok po 10 € - ových mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným. Súd túto dohodu svojim rozsudkom aj schválil v tomto znení, o čom nepochybne svedčí (aj) exekučný titul. Povinný nedoplatok v označenej výške 200 € nesplatil, a už vôbec nie tak, ako sa k tomu otec zaviazal (po 10 € - ových mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným - vid' aj vyššie), a to napriek tomu, že sa dohodli na strate výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i jednej splátky. Ako to už aj z vyššie uvedeného vyplýva, povinný po vynesení označeného rozsudku zaplatil len 120 € v apríli 2022, čo nezodpovedá ani jedinej splátke zvýšeného výživného, nieto ešte aj nedoplatku, ktorý mal splácať spolu s bežným výživným. Potom otec na výživu oprávneného prispel až v auguste 2022, dovtedy nezaplatil ani cent, čiže je nepochybné, že tak prišiel aj o možnosť výhody splátok a stal sa splatný celý jeho dlh na nedoplatku na výživnom. Na základe hore uvedeného je zrejmé, že povinného obrana prezentovaná v jeho návrhu na zastavenie exekúcie nie je dôvodná. Uvedené platí zvyraznene vo svetle i tej skutočnosti, že predmetom exekučného konania je vymoženie aj budúcich splátok na bežnom výživnom. O tom, že návrh na vykonanie exekúcie aj v tejto časti je plne dôvodný, jasne svedčí finančná nedisciplinovanosť povinného, ktorý si svoj záväzok vyplývajúci z exekučného titulu zďaleka neplní tak, ako sa mu to ukladá

právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Oprávnený na záver uviedol, že povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie neopiera o žiadnu konkrétnu právnu normu, len vo všeobecnej rovine navrhuje bez uvedenia konkrétneho právneho titulu zastaviť exekúciu, čo oprávnenému bráni v tom, aby som sa ešte konkrétnejšie mohol vyjadriť k tomuto jeho návrhu. S poukazom na vyššie uvedené nemá námietky voči tomu, aby exekúcia bola zastavená v rozsahu, v akom si povinný svoj záväzok voči mne splnil a v prevyšujúcej časti návrh povinného na zastavenie exekúcie navrhujem zamietnuť; súčasne žiadam priznať mi právo na náhradu trov exekúcie, a to aj za tento úkon právnej služby.

6. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie

10. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý je odôvodnený s uvedením všetkých skutočností, ktoré mohla ku dňu podania návrhu v rámci zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty uplatniť. Takto podaný návrh na zastavenie exekúcie má odkladný účinok.

11. Povinný ako hlavný a jediný dôvod uvádza, že si svoju povinnosť voči oprávnenému splnil. Na preukázanie týchto tvrdení povinný predložil súdu doklady preukazujúce úhrady výživného za predmetné obdobie. Súd po oboznámení sa so všetkými skutočnosťami uvádza, že mal za preukázané, že povinný realizoval úhradu vo výške 480 Eur dňa 03.08.2022 (ako poznámka k tejto platbe bola uvedená správa - výživné za mesiace 4,5,6,7/2022), ďalej predložil poštový poukaz na účet zo dňa 31.08.2022 vo výške 150 Eur (so správou pre adresáta 08/2022 Výživné). Súd uvádza, že v danej exekúcii si oprávnený uplatňoval zameškané výživné za obdobie mesiacov apríl až august 2022 v celkovej výške 630 Eur. Návrh na vykonanie exekúcie oprávnený podal dňa 06.09.2022. Po sčítaní úhrad, ktoré realizoval povinný (úhrady na výživné za mesiace apríl až august 2022) mal súd za to, že celková suma týchto úhrad predstavuje sumu 630 Eur, čo je suma totožná so sumou vymáhanou v tomto exekučnom konaní. S ohľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený mal svoj nárok na výživné splnený a preto tu v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie neexistoval dôvod pre vydanie poverenia. S ohľadom na tieto skutočnosti súd uvádza, že nárok oprávneného bol splnený ešte pred začatím exekučného konania, a preto je prebiehajúcu exekúciu potrebné zastaviť.

12. Súd však pre úplnosť považuje za potrebné sa vyjadriť aj ku skutočnostiam, na ktoré poukazoval oprávnený vo svojom vyjadrení. Oprávnený vo svojom vyjadrení poukazoval na to, že otec (povinný) mal spolu s bežným výživným platiť aj dlh na výživnom za obdobie od 01.11.2021 do 28.02.2022. Vo vzťahu k tejto skutočnosti súd uvádza, že toto zročné výživné nebolo návrhom na vykonanie exekúcie uplatnené. Pokiaľ oprávnený poukazuje na to, že povinný mal toto výživné splácať spolu s bežným výživným, súd uvádza, že ak bol na takéto plnenie povinný zaviazaný exekučným titulom, mohol si oprávnený tento nárok uplatniť v rámci návrhu na vykonanie exekúcie. Keďže tak oprávnený neurobil, súd považoval tvrdenia o neuhrádzaní tohto plnenia pre posúdenie tohto prípadu za neopodstatnené.

13. Čo sa týka platenia výživného vopred, súd k tomuto pre úplnosť uvádza, že pri posudzovaní tohto znenia „vopred“ sa stotožňuje s názorom uvedeným v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 15Co/604/2014 zo dňa 11.03.2015, podľa ktorého: Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Z citovaného ustanovenia zákona o rodine vyplýva, že určenie výživného sa viaže na opakujúce sa mesačné plnenia. Výživné sa poskytuje vopred. Jeho zmyslom je zabezpečiť oprávnenému prostriedky na živobytie v danom mesiaci, preto nie je žiaduce, aby oprávnený úveroval povinného, ktorý by mu až v nasledujúcom mesiaci jeho platbu kompenzoval. Deň splatnosti výživného preto v danom mesiaci by mal byť stanovený čo najskôr, aby oprávnený stihol svoje potreby v predstihu uspokojiť. Pokiaľ je súdom uložená povinnosť prispievať na výživu vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, znamená to, že výživné na daný mesiac je potrebné uhradiť vopred vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, to znamená, že napríklad výživné za mesiac september je odporca povinný zaplatiť vopred, t. j. najneskôr do 15. septembra, za mesiac október vopred najneskôr do 15. októbra.

14. Súd tiež uvádza, že dokonca sám oprávnený uviedol, že nemá námietky voči tomu, aby bola exekúcia v časti vymoženía nároku, ktorý si povinný splnil, zastavená a v zvyšnej časti exekúcia pokračovala. V danom prípade súd uvádza, že povinný si splnil svoju povinnosť voči oprávnenému v celom rozsahu ešte pred začatím exekučného konania, a preto tu nie je dôvod na jeho vedenie. Čo sa týka skutočnosti, že sa uplatňuje aj vymoženie budúcich splátok výživného, súd k tejto skutočnosti uvádza, že pokiaľ sa povinný nedostane do omeškania aspoň s jednou splátkou výživného, nie je možné viesť exekučné konanie len na bežné výživné do budúca. Súd zároveň uvádza, že oprávnenému nič nebráni v prípade, ak sa povinný dostane do omeškania, aby si podal nový návrh na vykonanie exekúcie.

15. Súd dospel k právnenému záveru, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali nedôvodne, nakoľko pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie došlo zo strany povinného k úhrade pohľadávky priznanej oprávnenému exekučným titulom v celom rozsahu, a preto v tomto exekučnom konaní je prítomný dôvod na zastavenie exekúcie, a to tým, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a to jeho splnením, a preto súd exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora pod sp. zn. 289EX 762/22 podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil. (I. výrok)

16. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 199a, § 199d Exekučného poriadku a § 255 Civilného sporového poriadku v nadväznosti na § 200 Exekučného poriadku. Keďže súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a exekúciu zastavil, nárok na náhradu trov by vznikol úspešnému povinnému. Vzhľadom však na to, že povinný si náhradu trov riadne a včas neuplatnil, súd rozhodol tak, že povinnému náhradu trov nepriznal. (II. výrok)

17. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

20. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

21. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

22. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

23. Podľa § 21 ods. 2 prvá veta Vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

24. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

25. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

26. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

27. Podľa § 199c ods. 2 Exekučného poriadku, ak povinný uhradí pohľadávku oprávneného pred začatím exekúcie, odmena ani náhrada výdavkov exekútorovi nepatrí; to neplatí, ak je tu dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať.

28. Súd pri zastavení exekúcie rozhodoval aj o trovách súdneho exekútora, ktoré mu prináležia v zmysle Exekučného poriadku a Vyhlášky. Dňa 25.01.2023 súd vyzval súdneho exekútora na poskytnutie

súčinnosti, a teda o uvedenie či si v danej exekúcii uplatňuje trovy exekúcie a v akej výške. Súdny exekútor dňa 31.01.2023 tunajšiemu súdu oznámil, že si uplatňuje trovy exekúcie vo výške 265,80 Eur. 29. Súd postupoval v zmysle § 22 ods. 2 Vyhlášky, a teda, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov 50% zo sumy 60 Eur (§ 22 ods.1 Vyhlášky). V prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, jeho odmena a náhrada výdavkov sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty. V danom prípade táto suma predstavuje sumu 6 Eur (20% z 30 Eur). Súd má teda za to, že súdnemu exekútorovi pri zastavení exekúcie v tomto prípade prináležia trovy exekúcie v celkovej výške 36 Eur (s DPH). 30. Súd sa však musel vysporiadať aj so skutočnosťou, ktorý z účastníkov konania bude tieto trovy znášať. Súd v danom prípade aplikoval ustanovenie § 199c ods. 1 Exekučného poriadku. Súd má za to, že v danom prípade sa exekúcia ukončuje z iného dôvodu, než je vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku, pričom dôvod zastavenia exekúcie je možné pričítať práve oprávnenému. Oprávnený v čase iniciovania konania si mal a mohol byť vedomý, že povinný si svoju pohľadávku voči nemu už riadne splnil. Preto súd uložil oprávnenému uhradiť súdnemu exekútorovi v súlade s Vyhláškou a Exekučným poriadkom sumu 36, 00 Eur, pozostávajúcu z náhrady výdavkov vo výške 30,00 Eur a 20 % DPH vo výške 6,00 Eur. (III. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.